

Alaska A/S
Att.: Produktionschef Michael Damsø
Rebslugervej 6
4300 Holbæk

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Klage over Energistyrelsens afgørelse af 16. december 2010 om kontrol af energimærkningen på klimaanlæg – Heatmax MSR17 – 12 HRN 1

4. juli 2011

J.nr 1071-11-1-35

SSH –EKN

Alaska A/S v/produktionschef Michael Damsø (herefter benævnt klager) har ved klage af 17. januar 2011 indbragt Energistyrelsens (herefter benævnt Energistyrelsen) afgørelse af 16. december 2010 for Energiklagenævnet. Klager er importør af klimaanlæg (varmepumper), og klager har til Energistyrelsen, der er godkendende myndighed, fremsendt teknisk dokumentation for, at klimaanlæggene er i energiklasse A. Ved afgørelsen fandt Energistyrelsen, at styrelsen ikke kunne tage dokumentationen til efterretning.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet kan ikke behandle klagen. Sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

Sagens baggrund

Efter en korrespondance med klager oplyste Energistyrelsen ved brev af 8. november 2010 klager om, at styrelsen havde modtaget en testrapport for de af klager importerede klimaanlæg. Af brevet fremgik videre, at rapporten viste, at anlægget ikke overholdte energimærkningsbestemmelserne med hensyn til COP værdien. På baggrund af kontrolresultaterne opfordrede Energistyrelsen klager til at bringe energimærkningen i overensstemmelse med kontrolresultaterne inden for 4 uger. Klager sendte ved e-mail af 10. november 2010 resultatet af en ny test af anlægget til Energistyrelsen. Efter en korrespondance med klager om bl.a. muligheden for endnu en test og resultaterne af klagers nye test, traf styrelsen den 16. december 2010 den påklagede afgørelse.

Ved e-mail af 20. december 2010 til Energistyrelsen anførte klager bl.a., at klager er uenig i afgørelsen. Energistyrelsen kvitterede ved e-mail af 22. december 2010 for klagers e-mail af 20. december 2010. Energistyrelsen bemærkede, at styrelsen betragtede sagen som færdigoplyst. Klager spurgte herefter ved e-mail af 12. januar 2011, om der var mulighed for at anke afgørelsen af 16. december 2010. Energistyrelsen oplyste ved e-mail af 13. januar 2011 klager om, at afgørelsen kunne indbringes for Energiklagenævnet. Klager indbragte herefter afgørelsen for Energiklagenævnet den 17. januar 2011.

Klager gjorde i den forbindelse opmærksom på, at klager havde et møde om afgørelsen med Energistyrelsen den 8. februar 2011.

Energiklagenævnet orienterede ved brev af 17. januar 2011 Energistyrelsen om klagen. Energiklagenævnet anmodede i den forbindelse om kopi af sagens akter og styrelsens udtalelse til sagen. Energiklagenævnet anmodede endvidere om en redegørelse for, hvilket retsgrundlag der lå til grund for afgørelsen af 16. december 2010. Materialet skulle være Energiklagenævnet i hænde senest den 14. februar 2011. Ved e-mail af 15. februar 2011 anmodede Energistyrelsen Energiklagenævnet om, at fristen for fremsendelse af sagens akter m.v. blev udsat til efter den 1. marts 2011. Baggrunden for anmodningen var, at klager på mødet den 8. februar 2011 havde aftalt med styrelsen, at klager ville sætte sagen ved Energiklagenævnet i bero, hvilket klager ikke havde kontaktet nævnet om, inden klager rejste på ferie. Energiklagenævnet imødekom anmodningen om fristforlængelse for så vidt angik Energistyrelsens udtalelse til sagen ved e-mails af henholdsvis 15. og 16. februar 2011. Energiklagenævnet bemærkede i den forbindelse, at sagens akter skulle være nævnet i hænde den 25. februar 2011.

4. juli 2011

J.nr 1071-11-1-35

SSH -EKN

Side 2 af 5

Klager anmodede ved e-mail af 2. marts 2011 om, at sagen ved Energiklagenævnet blev sat i bero, indtil Energistyrelsen havde foretaget en ny test af anlægget. Nævnet bad på denne baggrund klager ved e-mail af 2. marts 2011 om senest den 4. marts 2011 at oplyse, hvor længe klager ønskede, at sagen blev sat i bero m.v. Energiklagenævnet anmodede i den forbindelse atter Energistyrelsen om at fremsende sagens akter. Ved e-mail af 4. marts 2011 anmodede Energistyrelsen om endnu en forlængelse af fristen for fremsendelse af sagens akter. Baggrunden for anmodningen var, at styrelsen var usikker på, om klager ønskede sagen ved styrelsen genoptaget. Energiklagenævnet imødekom den 4. marts 2011 klagers anmodning om, at sagen ved Energiklagenævnet blev sat i bero samt Energistyrelsens anmodning om forlængelse af fristen for fremsendelse af sagens akter. Sagen blev herefter sat i bero ved Energiklagenævnet til den 15. april 2011.

Ved e-mail af 11. april 2011 anmodede klager om, at sagen fortsat blev sat i bero til den 9. maj 2011, idet klager ikke var tilfreds med den måde, som test to var blevet udført på. Klager ville derfor gerne have lejlighed til at gennemgå sagen med Energistyrelsen. Energiklagenævnet imødekom den 15. april 2011 anmodningen om yderligere berøstelse af sagen frem til den 9. maj 2011. Energistyrelsen fremsendte herefter ved e-mail af 17. maj 2011 sagens akter til Energiklagenævnet. På grund af en fejl i den fremsendte materiale genfremsendte styrelsen sagens akter ved e-mail af 18. maj 2011.

Energiklagenævnet bemærkede ved e-mail af 30. maj 2011 til Energistyrelsen bl.a., at styrelsens bemærkninger af 18. maj 2011 ikke sås at indeholde en

redegørelse for retsgrundlaget for afgørelsen af 16. december 2010. Nævnet bemærkede endvidere, at det af § 20, stk. 1, i lov nr. 1326 af 1. december 2010 om fremme af besparelser i energiforbruget fremgår, at nævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima- og energiministeren eller transportministeren efter loven og efter regler udstedt i medfør af loven. Af sagens akter fremgik imidlertid, at Energistyrelsen i brevet af 8. november 2010 til klager havde henvist til bekendtgørelse nr. 1097 af 9. december 2002 om energimærkning og oplysningspligt vedrørende klimaanlæg til husholdningsbrug (herefter benævnt energimærkningsbekendtgørelsen). Af bekendtgørelsens § 17 fremgår, at afgørelser truffet af styrelsen i henhold til bekendtgørelsen ikke kan indbringes for Energiklagenævnet. Ved e-mail af 13. januar 2011 havde Energistyrelsen dog oplyst klager om, at afgørelsen af 16. december 2010 kunne påklages til Energiklagenævnet. Energiklagenævnet anmodede derfor atter Energistyrelsen om at fremsende en redegørelse for, hvilket retsgrundlag afgørelsen af 16. december 2010 var truffet i henhold til.

4. juli 2011

J.nr 1071-11-1-35

SSH -EKN

Side 3 af 5

Ved e-mail af 7. juni 2011 til Energiklagenævnet bemærkede Energistyrelsen bl.a., at styrelsen ikke anså styrelsens sag vedrørende klagers klimaanlæg for færdigbehandlet. Brevet af 16. december 2010 til klager var ved en fejl blevet behandlet som en afgørelse. Energistyrelsen bemærkede videre, at styrelsens oplysning til klager om, at afgørelsen kunne indbringes for Energiklagenævnet ikke var korrekt.

Retsgrundlaget

Lovbekendtgørelse nr. 1236 af 1. december 2010 om lov om fremme af besparelser i energiforbruget med senere ændringer har til formål at fremme energibesparelser og energieffektivisering hos forbrugerne i overensstemmelse med klima- og miljømæssige hensyn og hensyn til forsyningssikkerhed og samfundsøkonomi. Af lovens § 20 fremgår følgende vedrørende Energiklagenævnets kompetence i henhold til loven:

”[...]

§ 20. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima- og energiministeren eller transportministeren efter loven og efter regler udstedt i medfør af loven. Klima- og energiministerens og transportministerens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end det nævnte Energiklagenævn.

Stk. 2. Afgørelser truffet af Center for Energibesparelser efter kapitel 3 og efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Klager over retlige spørgsmål i forbindelse med de nævnte afgørelser kan dog indbringes for Energiklagenævnet.

...

Stk. 5. Klima- og energiministeren eller transportministeren kan fastsætte regler om

1) adgangen til at klage over de afgørelser, som er nævnt i stk. 1 og 2, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, og

2) at afgørelser truffet af en institution under vedkommende ministerium eller en anden myndighed, som ministeren i medfør af § 19, stk. 1, har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke skal kunne indbringes for vedkommende minister.

...

[...].”

4. juli 2011

J.nr 1071-11-1-35

SSH -EKN

Af lovforslag nr. 241 om forslag til lov om fremme af besparelser i energiforbruget fremsat den 29. marts 2000 fremgå bl.a. følgende vedrørende bestemmelsen i § 20:

Side 4 af 5

”[...]

Ifølge nr. 1 kan der fastsættes regler om adgangen til at klage til Energiklagenævnet, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne påklages til nævnet. Det forudsættes, at en række afgørelser kan afgøres endeligt i første instans. Det vil eksempelvis dreje sig om tilsynsmyndighedens afgørelser om, at ukorrekte oplysninger i energimærkning skal berigtiges (jf. bemærkningerne til § 17, stk. 5), idet afgørelsen vil bero på resultatet af en forskriftsmæssig måling og kontrol, udført af en akkrediteret institution efter fælles standarder, således at der ikke vurderes at være reelt behov for en efterprøvning. Tillige vil kredsen af klageberettigede kunne præciseres nærmere.

[...].”

Energimærkningsbekendtgørelsen er udstedt i medfør af bl.a. § 15, stk. 1, 3 og 4, og § 17, stk. 4, i lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget, nugældende lovebekendtgørelse nr. 1236 af 1. december 2010. Af § 1 i bekendtgørelsen fremgår, at klimaanlæg til husholdningsbrug ved markedsføring og udbud til salg eller leje skal være mærket og forsynet med oplysninger om energiforbrug m.v. som fastsat i bekendtgørelsen. Af bekendtgørelsens § 17 fremgår følgende vedrørende muligheden for at påklage afgørelser, truffet i henhold til afgørelsen til anden administrativ myndighed:

”[...]

§ 17. Afgørelser truffet af Energistyrelsen eller af en anden myndighed, der har fået overdraget tilsynet efter § 12, stk. 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

[...].”

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Energistyrelsen har ved afgørelsen af 16. december 2010 ført tilsyn med klagers overholdelse af reglerne i kapitel 5 i lov om fremme af energibesparelser i energiforbruget og energimærkningsbekendtgørelsen. Det følger i den forbindelse af bekendtgørelsens § 17, at afgørelser truffet af Energistyrelsen ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Afgørelsen af 16. december 2010 kan derfor ikke indbringes for Energiklagenævnet. Energiklagenævnet kan på denne baggrund ikke behandle klagen af 17. januar 2011, der hermed afvises.

Energiklagenævnet finder det i den forbindelse beklageligt, at Energistyrelsen har meddelt klager, at afgørelsen kunne påklages til Energiklagenævnet, således at klager fik en forventning om, at Energiklagenævnet kunne behandle klagen. Energiklagenævnet finder det endvidere beklageligt, at Energistyrelsen først fremsendte sagens akter til nævnet ved e-mails af 17. og 18. maj 2011 og først redegjorde for retsgrundlaget for afgørelsen ved e-mail af 7. juni 2011. Energiklagenævnet har således først haft det fornødne materiale til at bedømme sagen på, herunder tage stilling til om nævnet kunne behandle klagen, næsten 5 måneder efter, at klagen blev indgivet til nævnet.

Energiklagenævnes afgørelse

Energiklagenævnet kan ikke behandle klagen.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand efter § 6, stk. 1, i Energiklagenævnets forretningsorden (bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006). Forretningsordenen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menuen "Forretningsorden".

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

Med venlig hilsen

Poul K. Egan
Nævnformand

4. juli 2011

J.nr 1071-11-1-35

SSH -EKN

Side 5 af 5